

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

De sententia cuiusdam medici, & miraculo facta circa eam. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT V.

*De sententia cuiusdam medici, & miraculo facta
circa eam.*

Medicus quidam de Delft, Magister Andreas nomine vis-
tans eam, parentibus eius quasi prophetando prædic-
bat, quod nullo modo sanitatem obtineret, etiamsi multam sum-
mam nobilium Anglicorum pro ea exponeret. Addidit quoque
idem industrious magister, consolando parentes & cognatos;
quod talia & tanta supernaturalia Deus circa eam esset operau-
rus, quod pro tanto pondere auri, ad magnitudinem capitis hu-
ius virginis, optaret, quod ipsa filia sua foret: quia de tali sobo-
le, gaudium maximum habere speraret.

2. Contingit autem in supradicto triennio, virginem in lectu-
lo ægra iacente, res satis miraculosa, quam Deus ostendere dig-
natus est, ad declarationem nominis sui, & ad virginis meritum
cognoscendum. Duo viri in ciuitate inter se animo concitat, li-
tigare coeperunt; & unus alterum euaginato gladio persequeba-
tur, ut cum percutiendo vulneraret aut necaret. Alter igitur eo-
rum perterritus, fugere coepit in domum & cellulam huius vir-
ginis: ut ibi latendo, manus se persequentis evaderet. Quem a-
lius mox insequutus, quærebat à matre eius Perronilla, virum
domum suam intrasse. Cui illa, volens saluare mendacio suo fu-
gientem, & a sanguine prohibere persequentem, respondit cum
non intrasse. At ille incredulus verbis matris, intravit ad abdita
virginis ægrotantis. Et cum interrogasset, an cellam eius in-
trasset, respondit confidenter sacra virgo, in Deo spem habens,
quod sic.

3. Super quo responso mater commota, dedit alapam filie,
tanquam prodictionem malitiæ, suæ misericordiae ex incauta locutio-
ne superaddidisset. Tunc filia constanter matri respondit: Ego
propterea veritatem dixi, quia sperabam, quod veritas occulta-
ret ad se fugientem. Quod & factum est, Deo prouidente. Nam
is, qui ad interitum quærebat, ante oculos persequentis sta-
bat, & penitus non videbatur. Recessit ergo omittens persequi
fugientem, ignorans ibi affuisse Dei virtutem. Quo viso, mater
eius fidem filie suæ, longè magnificentius suæ fidei, immo diffi-
cilius prætulit: & de cætero ampliori dilectione ad eam affic-
batur, atque benignius infirmitates eius coepit tolerare.

CAPVT

